

AESTHETICS OF LOSS

CURATORS

Elmira Mirmiran & Farzaneh Mohammadi Khangheshlaghi

کیوریتورها: المیرا میرمیران و فرزانه محمدی خانقشلاقی
هنرمندان: قادر منصوری، نازلی حسینی، سالار خانه بابایی، آزاده مدنی، هلیا پامردی، رضوانه افقهی، علی صابونچی و
فرزانه محمدی خانقشلاقی

۱۰ تا ۲۴ اسفند ۱۴۰۳

میدان هفت تیر، خیابان مفتاح جنوبی، قبل از طالقانی، کوچه میبنی، شماره ده

زیبایی‌شناسی فقدان در گالری دیدار (اسفندماه ۱۴۰۳) آثاری از هشت هنرمند درباره‌ی مفهوم فقدان را به نمایش می‌گذارد. این آثار در طول شش تا هشت ماه گذشته، به‌طور اختصاصی برای این رویداد خلق شده‌اند. تأکید کیوریتورها بر آن بوده که از آثار پیشین هنرمندان استفاده نکنند. بنابراین تمامی آثار رویداد **زیبایی‌شناسی فقدان** در این بازه‌ی زمانی و برای این نمایش مشخص خلق شده‌اند.

بدنه‌ی اصلی این طرح ماحصلِ گفت‌وگوهایی پیرامونِ مفهوم فقدان است. پس از دعوت از هنرمندانِ منتخب و آری‌گویی ایشان، کیوریتورها با هر کدام از هنرمندان، به‌صورت جداگانه، چند جلسه دیدار کردند. به این ترتیب بستری فراهم شد برای تبادل اندیشه‌ها و تجربه‌هایی پیرامونِ مفهوم فقدان. این گفت‌وگوها تمرینی برای اندیشیدنِ جمعی بودند. می‌توان گفت در نتیجه‌ی این تبادل افکار، آثار هنرمندان سیر تکوینی خود را سپری کردند و متولد شدند. اگرچه در آغاز مسیر، موضوع فقدان طرحی برآمده از دغدغه، علاقه و تجربه‌های شخصی کیوریتورها بود، اما درعین حال فقدان را می‌توان موضوعی عمیقاً انسانی و فراگیر دانست. می‌توان گفت تجربه‌ی فقدان هم‌بسته‌ی تجربه‌ی انسان بودن است. از همین منظر نیز شاید موضوع مناسبی باشد برای تمرینِ گفت‌وگو و خلقِ بازی تازه‌ای که از ورای آن، انسان هنرمند و اثرش کاویده شود.

اگر نقاشی را کنشی فرازمانی و دامنه‌دارتر از صرف لحظه‌ی اثرگذاری شیئی اثرگذار بر سطحی اثرپذیر بدانیم، نقاش و جهانِ او موادِ اولیه‌ای هستند که نقاشی برای تولد و تجسدِ خود، از آن‌ها تغذیه می‌کند. در واقع ضرورتِ نقاشی از پیش از لحظه‌ی تجسد شروع می‌شود و تا همیشه ادامه می‌یابد. پس از هر ارائه‌ای، هنرمند به خلوت یا فضای شخصی خود بازمی‌گردد، اما برآیند این هم‌زیستی افکار، به واسطه‌ی او، به لحظه یا لحظاتِ آفرینشِ اثر راه پیدا می‌کند. به سخنی دیگر، کوشش ما بر آن بوده تا آگاهانه، بدنه‌ی کنشِ نقاشی را به بیش از یک تن گسترش دهیم و به کمکِ این دیالوگ و هم‌افزایی حاصل از آن، یک یا چند ما بیافرینیم. از پسِ گفت‌وگو درباره‌ی فقدان و فقدان‌ها، کوشیده‌ایم انسان، نقاشی و سپس کنشِ نقاشی کردن را بکاویم تا افقِ اندیشه‌ها و تجربه‌های خودمان را پیرامونِ معنای فقدان، انسان و نقاشی، روشن‌تر سازیم. تلاش کرده‌ایم تا این افق را با هم‌اندیشی بگسترانیم و از نو بسازیم و سرآخر گستره‌ی این گفت‌وگو را تا جهانِ اثر امتداد بخشیم و به آن ژرفا دهیم. چنین نگاهی به نقاشی را از منظری گسترده‌تر می‌توان درباره‌ی هنر و هر رسانه‌ی هنری متصور شد.

هم‌نشینی این آثار در نمایش **زیبایی‌شناسی فقدان**، گفت‌وگوی میان کیوریتورها، هنرمندان و آثارِ ایشان را وارد مرحله‌ی تازه‌ای می‌کند. دستاوردهای هنرمندان کنار هم قرار گرفته‌اند تا هر یک صدایی باشند در کنار صدایی دیگر، به امید آنکه معنا یا معناهای تازه‌ای متولد شوند. دست آخر، اتاقی به نام «امکان گفت‌وگو» با حضور کیوریتورها و در جریان برگزاری این نمایش در نظر گرفته شده که می‌توان آن را به مثابه‌ی یک اثر و شاید اثر نهایی این رویداد دانست که در لحظه‌ی اکنون، شکل می‌گیرد. این همچنین تلاشی است برای شنیدنِ صداهای دیگر.

CURATORS: Elmira Mirmiran & Farzaneh Mohammadi Khangheshlaghi

ARTISTS:

Ghader Mansoori, Nazli Hosseini, Salar Khanehbabaei, Azade Madani, Helia Pamoradi, Rezvane Afghahi, Ali Sabunchi, Farzaneh Mohammadi Khangheshlaghi

AT DIDAR ART GALLERY

February 28- March 14 2025

No 10, Mobini st, South mofatteh St, Hafte-e-tir Square, Tehran

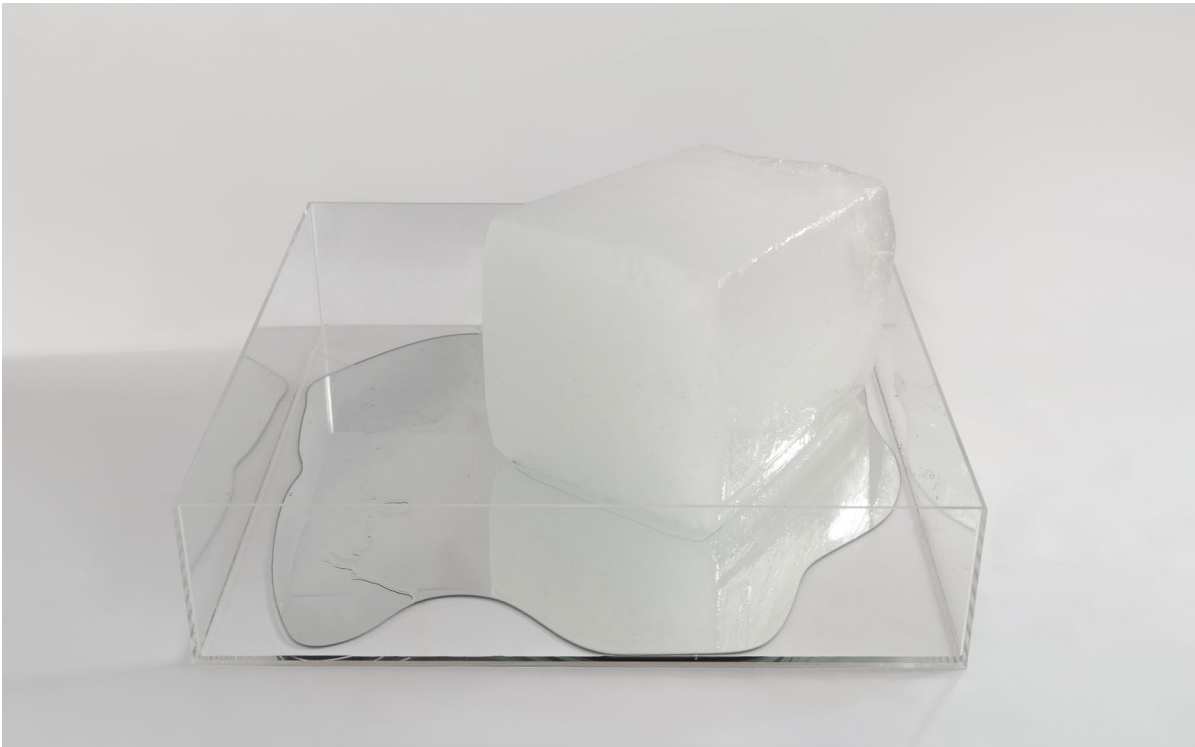
"Aesthetics of Loss" at Didar Gallery (February 2025) exhibits the works of eight different artists created on the concept of "Loss." These works have been produced exclusively for this event over the last six to eight months. The curators strongly avoided including any of the artists' previous works. Thus, all the artworks in "Aesthetics of Loss" were created during the aforementioned period and solely for the sake of the current event.

The main body of the project is the result of conversations about the concept of Loss. After the artists accepted the invitation, the curators held a few meetings with each artist separately. This provided an opportunity for an exchange of ideas and experiences regarding the concept of Loss. The discussions were a sort of collective thinking practice. One can say that in response to this exchange of thought, the artworks started their evolution and came into being. Although, in the beginning of the journey, the concept of Loss was an outline arising from the personal concerns, interests, and experiences of the curators, Loss is a universal and deeply human subject. One can say that the experience of Loss is entangled with the experience of being human. Thus, it may be a proper subject matter for practicing conversation and developing a new kind of play which helps to understand the artist and their work.

If we view painting as a timeless action—one that is more comprehensive than the mere alteration of a changeable surface by an object—the artist and their world are the materials the painting needs to shape and give birth to itself. Indeed, the emergence of a painting starts before the moment of embodiment and continues indefinitely. After each presentation, the artist goes back to their own quiet and personal world. But through the artist, the result of these coexisting thoughts finds a way into the creation of the work. To put it differently, we have consciously sought to develop the process of painting beyond the confines of the singular "I." With the aid of dialogue and the synergy it generates, we have aimed to create one or several "WE". Conversing about Loss and Losses, we made an effort to explore humans, paintings, and then the act of painting in order to expand our thoughts and experiences surrounding the concept of Loss, humans, and paintings. This process was undertaken through collective thinking, openness, and, ultimately, an extension of this dialogue into the world of the artworks to deepen it. Such a point of view toward painting can be extended to include art and any other medium of art.

The placement of works in the "Aesthetics of Loss" exhibition creates a new dialogue, taking the conversation between the curators, artists, and their works to a new stage. The works of different artists have been arranged to each be a voice, among others, in the hope of creating a new meaning or meanings. Finally, in the course of the exhibition, there is a room named "The Possibility of Dialogue," where the curators will be present, which can be considered as a work of art itself and may be the final work of the event that comes into being in the here and now. This is also an attempt to hear and listen to other voices.

Rezvane Afghahi

Too much | 80 × 80 × 32 cm | a block of ice, a mirror and plexiglass | 2025

A fixed routine
120 × 80 cm
oil color on canvas
2025

Familiar and unfamiliar
100 × 80 cm
oil color on canvas
2025

Ghader Mansoori

conversation | 50 × 70 cm | ink on cardboard | 2025

deny | 50 × 70 cm | ink on cardboard | 2025

flag | 50 × 70 cm | ink on cardboard | 2025

Album | 30 × 40 cm | 2025

Nazli Hosseini

Untitled | 48.5 × 33 cm | Color pencil on cardboard | 2024

Untitled | 48.5 × 33.5 cm | Color pencil on cardboard | 2024

Salar Khanehbabaei

Aremon | 40 x 51 cm | Etching | 2024

mandeer | 40 x 51 cm | Etching | 2024

The Vicinity of Prosperity | 40 x 51 cm | Etching and aquatint | 2024

Helia Pamoradi

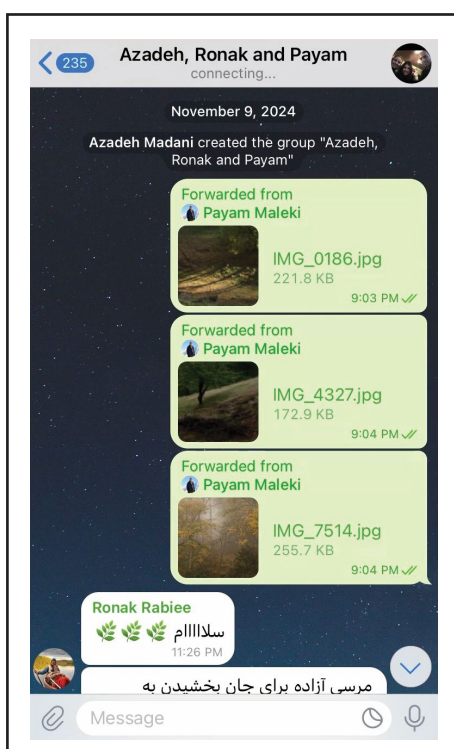

Bath | 180 × 479 cm | Monotype print on cardboard | 2025

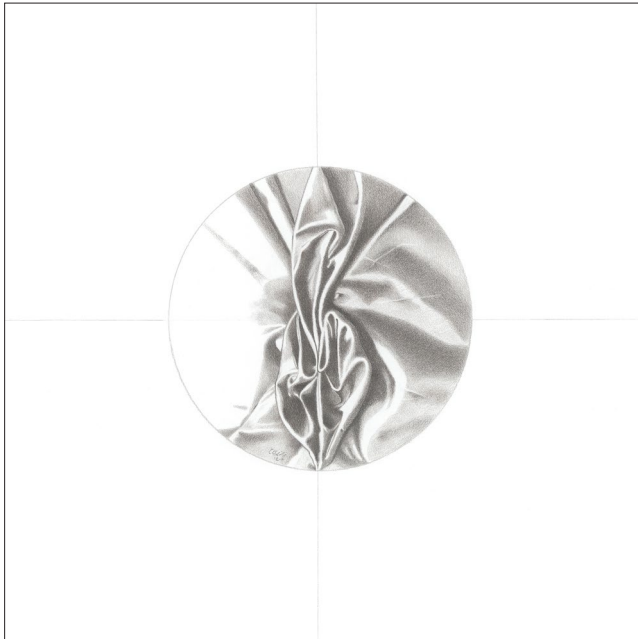

The Death of that Woman | 18 × 23 cm | Graphite Pencil on Paper | 2024

Azade Madani

Together | Video | Azadeh Madani in cooperation with Ronak Rabiee and Payam Maleki | 2024

The Existing Absent | 45 × 45 cm | Color pencil on linen cardboard | 2024

The Existing Absent | 45 × 45 cm | Color pencil on linen cardboard | 2024

The Existing Absent | 45 × 45 cm | Color pencil on linen cardboard | 2024

The Existing Absent | 45 × 45 cm | Color pencil on linen cardboard | 2024